

VENDIM
Nr. 53, datë 9.10.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Illir Toska	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Genti Ibrahimi	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 7.10.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 3 (Z) 2024 të Regjistrisë Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Shoqëria “Zyra e Përmbartimit Privat ARB” sh.p.k., përfaqësuar nga administratori Alban Ruli.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

“Raiffeisen Bank” sh.a., në mungesë.

Korporata Elektroenergjetike Shqiptare sh.a., në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-2946, datë 9.7.2024, i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Konstatimi i cenimit të aksesit në një gjykatë të krijuar me ligj.

Konstatimi i shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimi i procedurës së gjykimit nga kolegji tjetër i Gjykatës së Lartë, për sa i përket çështjes nr. 11118-00653-00-2019 akti, datë regjistrimi 13.3.2019, në lidhje me vendimin nr. 4868, datë 6.6.2016, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, lënë në fuqi me vendimin nr. 42, datë 21.1.2019, të Gjykatës së Apelit Tiranë.

Konstatimi i mungesës së një mjeti efektiv për konstatimin, dëshmipërblimin dhe përshpejtimin e procedurave të sipërpërmendura.

Konstatimi i statusit të viktimës përgjatë procesit gjyqësor, si rrjedhojë e cenimit të aksesit në një gjykatë të krijuar me ligj dhe afatit të arsyeshëm, në përputhje me vendimin *Scordino kundër Italisë*.

Rehabilitimi dhe zhdëmtimi në përputhje me ligjin, pasi dëmi/dëmtimi është shkaktuar/ka ardhur për shkak të vendimit “Për plotësimin e të metave të kërkesës”, datë 30.4.2024, të Gjykatës së Lartë dhe shkeljes së afatit të arsyeshëm në gjykim.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 44, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6, paragrafi 1 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Genti Ibrahimi, mori në shqyrtim pretendimet e kërkueses, shoqërisë “Zyra e Përmbartimit Privat ARB” sh.p.k. (*kërkuesja*), e cila ka kërkuar pranimin e

kërkesës, konstatoi mungesën e prapësimeve të subjekteve të interesuara, “Raiffeisen Bank” sh.a. (*banka*) dhe Korporatës Elektroenergjetike Shqiptare (*KESH*), si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Në ushtrim të funksionit të saj, kërkuesja ka lidhur kontratë shërbimi me KESH-in, me objekt kryerjen e shërbimit përmbarimor për ekzekutimin e urdhrit të ekzekutimit nr. 9031 akti, datë 13.9.2012, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Pas lajmërimit për ekzekutimin vullnetar të urdhrit të ekzekutimit, kërkuesja ka lëshuar urdhrin për vënien e sekuestros konservative drejtuar bankave të nivelit të dytë.

2. Kërkuesja ka pretenduar se banka në atë kohë ka kryer veprime të tilla që të krijojnë bindje të arsyeshme se ajo ka fshehur likuiditetet e debitorit, shoqërisë “CEZ Shpërndarje” sh.a. (*CEZ*) dhe se banka, organet dhe përfaqësuesit e saj, ka pasur fitime të drejtpërdrejta nga këto veprime të kundërligjshme. Për më tepër, banka nuk i ka dhënë kërkueses informacionin e kërkuar.

3. Në këto kushte, kërkuesja ka vlerësuar se mosekzekutimi i urdhrit të ekzekutimit i ka dëmtuar asaj reputacionin e konsoliduar në treg, për rrjedhojë edhe fitimet, dhe në datën 28.5.2014 ajo i është drejtuar gjykatës me kërkesëpadi kundër bankës, me palë të tretë KESH-in, duke kërkuar detyrimin e shoqërisë së paditur t’i dëmshpërblejë dëmin pasuror dhe jopasuror të shkaktuar me faj, fitimin e munguar, si dhe kamatat ligjore përkatëse sipas normës Tribor njëditore të vendosur nga Banka e Shqipërisë deri në datën e ekzekutimit të vendimit të gjykatës.

4. Në përfundim të gjykimit, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 4868, datë 6.6.2016, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë, pasi nuk u vërtetua ekzistenca e ndonjë dëmi pasuror që t’i ketë ardhur paditëses (kërkueses) nga veprimet e të paditurit. Ajo gjykatë ka evidentuar se sipas kërkueses dëmi konsiston në fitimin e munguar që do të kishte realizuar shoqëria nga kontratat e shërbimit që shpresonte të lidhte në të ardhmen me KESH-in. Në rastin konkret fitimi i munguar i pretenduar prej kërkueses është cilësuar nga gjykata si imagjinar, pasi nuk është provuar fakti se të gjithë titujt ekzekutivë me kreditor KESH-in do të viheshin në ekzekutim nga kërkuesja. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 42, datë 21.1.2019, me të njëjtën linjë arsyetimi.

5. Në datën 13.2.2019 kërkuesja ka ushtruar rekurs. Çështja është regjistruar në Gjykatën e Lartë me nr. 11118-00653-00-2019 akti, datë 13.3.2019 regjistrimi, por nuk është gjykuar ende.

6. Gjatë kohës që rekursi ishte në pritje për shqyrtim, në datën 26.3.2021 kërkuesja i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave në gjykimin e çështjes civile në fjalë, bazuar në nenet 399/1-399/12 të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*).

7. Duke pretenduar se Gjykata e Lartë ishte në vonesë si për shqyrtimin e çështjes civile, ashtu edhe për shqyrtimin e kërkesës së saj për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm, kërkuesja në datën 10.6.2021 ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*), duke kërkuar: i. konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave në gjykimin e çështjes civile dhe shqyrtimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm; ii. konstatimin e mungesës së një mjeti efektiv për konstatimin, dëmshpërblimin dhe përshpejtimin e procedurave të sipërpërmendura (*kërkesa nr. 1*).

8. Gjykata, me vendimin nr. 39, datë 9.12.2021, ka vendosur rrëzimin e kërkesës, pasi ka vlerësuar se edhe pse duket se deri diku ka një tejzgjatje të procesit, duke konsideruar rrethanat e çështjes, kompleksitetin e saj, rrezikun në një shkallë jo të konsiderueshme për interesin e

kërkueses, si dhe numrin e lartë të çështjeve në Gjykatën e Lartë në pritje për t'u gjykuar nga një numër i reduktuar gjyqtarësh, nuk ka cenim të së drejtës për proces të rregullt ligjor si pasojë e mosshqyrtimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm.

9. Pas publikimit të vendimit të Gjykatës në Fletoren Zyrtare, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 9, datë 11.4.2022, ka vendosur rrëzimin e kërkesës për përshpejtimin e procedurave të paraqitur nga kërkuesja në datën 26.3.2021. Gjykata e Lartë ka arsyetuar, ndër të tjera, se procedura e shqyrtimit të rekursit të kërkueses ka kaluar afatin ligjor, megjithatë tejkalimi i këtij afati është rrjedhojë e disa rrethanave që përbëjnë pamundësi objektive.

10. Në datën 18.7.2022 kërkuesja i është drejtuar sërish Gjykatës me ankim kushtetues individual për shfuqizimin e vendimit nr. 9, datë 11.4.2022, të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën dhe detyrimin e Gjykatës së Lartë për rishqyrtimin e kërkesës (*kërkesa nr. 2*).

11. Mbledhja e Gjyqtarëve, me vendimin nr. 155, datë 16.11.2022, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, pasi ka vlerësuar se në rastin konkret nuk ekzistonte ndonjë fakt ose rrethanë e ndodhur pas dhënies së vendimit të mëparshëm të Gjykatës, që të kishte rëndësi të mjaftueshme për të ndryshuar arsyet që kanë qëndruar në themel të vendimmarrjes së mëparshme të saj. Sipas Mbledhjes së Gjyqtarëve, periudha kohore e kaluar nga publikimi në Fletoren Zyrtare të vendimit të mëparshëm të Gjykatës nuk ndryshonte substancialisht situatën e kërkueses në mënyrë të tillë që kërkesa e saj të konsiderohet si çështje e re për efekt të gjykimit kushtetues (*vendimi nr. 155/2022*).

12. Më pas, në datën 25.4.2024 kërkuesja ka paraqitur në Gjykatën e Lartë një kërkesë të re për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave në gjykimin e çështjes civile në fjalë. Kërkesa është regjistruar në Gjykatën e Lartë me nr. 77205-00024-00-2024 të regjistrarit themeltar, datë regjistrimi 29.4.2024 dhe me vendimin e datës 30.4.2024 të gjyqtarit relator kërkueses i është kërkuar plotësimi i të metave për shkak se mungonte nënshkrimi i avokatit. Në këto kushte, kërkuesja ka paraqitur sërish në Gjykatën e Lartë kërkesën e nënshkruar nga avokati dhe autorizimin përkatës.

13. Në vijim, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-2946, datë 9.7.2024, ka vendosur rrëzimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm të paraqitur nga kërkuesja, me argumentin se tejkalimi i afatit ligjor për shqyrtimin e rekursit të saj nuk ka ardhur as për faj të palës, por as për faj të gjykatës, por është rrjedhojë e disa rrethanave që përbëjnë pamundësi objektive. Për më tepër, sipas atij kolegji, kërkesa është mbështetur vetëm në argumentin e tejkalimit të afatit 2-vjeçar dhe se kategoria e mosmarrëveshjes në fjalë nuk përfshihet në rrethin e asaj kategorie mosmarrëveshjesh për të cilat parashikohet shqyrtimi me procedura të përshpejtuara. Shqyrtimi me përparësi i çështjes vetëm për shkak të paraqitjes së kërkesës nga kërkuesja, do të cenonte parimin kushtetues të barazisë para ligjit, sipas tij, i cili gjen zbatim edhe në rregullat e vendosura për radhën e gjykimit të çështjeve në Gjykatën e Lartë, ku çështja e regjistruar më parë në këtë shkallë gjykimi, sidomos me të njëjtën natyrë, ka përparësi ndaj çështjes së mbërritur më vonë, me përjashtim të rasteve kur veçantia e natyrës së çështjes dhe e rrethanave subjektive justifikojnë përjashtimin e radhës së gjykimit. Natyra e çështjes në rastin konkret është vlerësuar nga ai kolegji se nuk gëzon cilësi të veçanta të prioritetit të gjykimit.

14. Në datën 24.12.2024 kërkuesja i është drejtuar sërish Gjykatës duke paraqitur ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij (*kërkesa nr. 3*). Kolegji në datën 12.3.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

15. **Kërkuesja**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar *e drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

15.1. *Së drejtës së aksesit në një gjykatë të caktuar me ligj*, të garantuar në nenin 42 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, si pasojë e shkresës nr. 77205-00024-00-2024 të regjistrit themeltar, datë 30.4.2024, “Vendim për plotësimin e të metave të kërkesës”, të Gjykatës së Lartë, përmes së cilës kërkohej plotësimi i kërkesës së datës 25.4.2024 së kërkueses për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave. Në këtë mënyrë ajo gjykatë nuk zbaton as vendimet e detyrueshme të Gjykatës, e cila ka një praktikë të konsoliduar të lidhur me veprimin administrativ të kthimit të kërkesës për përshpejtim nga kancelari i Gjykatës së Lartë. Për më tepër që në interpretim të nenit 399/5, pika 2, shkronja “ç”, të KPC-së, kjo lloj kërkesë mund të bëhet nga kërkuesja dhe, vetëm në rast se bëhet nga avokati, nevojitet pajisja me prokurë.

15.2. *Së drejtës për një gjykatë të caktuar me ligj*, pasi kërkesa e kërkueses drejtuar Gjykatës së Lartë për konstatimin e cenimit të afatit, në kundërshtim me nenin 399/6, shkronja “c” të KPC-së, është shqyrtuar nga Kolegji Administrativ i asaj gjykate dhe jo nga një trupë tjetër civile (Kolegji Civil), edhe pse sipas të dhënave të faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, Kolegji Civil i saj përbëhet nga tre trupa të përhershme.

15.3. *Së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë të paanshme*, pasi Gjykata e Lartë e ka paragjykuar ose paracaktuar fatin e çështjes së themelit të kërkesës, duke ushtruar ndikim mbi Kolegjin Civil që do ta shqyrtojë atë, pasi në vendimin objekt kundërshtimi është shprehur se nuk ka një të drejtë e cila të jetë njohur dhe që duhet të ekzekutohet brenda afateve të arsyeshme.

15.4. *Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata e Lartë nuk e ka arsyetuar vonesën në shqyrtimin e kërkesave të përsëritura të kërkueses. Kjo pasi ajo gjykatë nuk ka referuar në asnjë fakt, provë, ligj, doktrinë ose precedent të vendosur nga gjykatat vendase dhe/ose të huaja kur ka nxjerrë përfundimin se vonesa e shkaktuar është rrjedhojë e një problematike të përgjithshme që tejkalon rastin konkret dhe as nuk ka përcaktuar ndonjë metodologji për përcaktueshmërinë e “pamundësisë objektive”. Ndërsa kur shprehet se kërkuesja nuk ka paraqitur shkaqe veçanërisht të rënda që të justifikojnë përshpejtimin e çështjes në raport me çështjet pararendëse, ajo gjykatë nuk referon në asnjë vendimmarrje të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ) në të cilën e bazon këtë konkluzion.

15.5. *Së drejtës për një mjet efektiv për konstatimin e cenimit, dëmshpërblimin dhe përshpejtimin e procedurave*, të garantuar në nenin 13 të KEDNJ-së të lidhur me nenin 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së dhe nenin 42 të Kushtetutës, pasi rekursi është regjistruar në Gjykatën e Lartë në datën 9.3.2019 dhe që prej asaj kohe, prej më shumë se 5 vjetësh, nuk është ndërmarrë asnjë hap procedural në drejtim të gjykimit të çështjes, përveç veprimtarisë administrative të shortimit dhe rishortimit të gjyqtarit relator. Për më tepër, ajo gjykatë në vendimin e saj nr. 00-2024-2946, datë 9.7.2024 shprehet se aktualisht Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë po përfundon shqyrtimin e çështjeve të themelit të regjistruara në vitin 2015 dhe se aktualisht janë në trajtim 298 çështje civile të vitit 2015 dhe rreth 2000 çështje të vitit 2016, të cilat kanë prioritet në trajtim. Gjykata e Lartë, me një *modus operandi* me rrezikshmëri të lartë për të drejtat individuale, “pamundësinë objektive” e gjeti të tillë me qëllim për të mos konstatuar statusin e viktimës së kërkueses dhe për të mos e dëmshpërblyer atë sipas parashikimeve të nenit 399/3 të KPC-së. Në këto kushte, Gjykata e Lartë nuk përbën më mjet efektiv për zgjidhjen e pretendimeve për vonesë të procedurave të gjykimit.

15.6. *Së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm*, në veçanti në Gjykatën e Lartë, pasi:

15.6.1. KPC-ja ka parashikuar afate të prera për gjykimin e çështjeve gjyqësore brenda një afati të arsyeshëm dhe mjete për t’u ankuar nëse këto afate nuk zbatohen, ndërsa në rastin konkret afati 2- vjeçar i parashikuar me nenin 399/2, shkronja “b”, të KPC-së është tejkaluar me më shumë se 3 vjet të tjerë. Vetë kërkuesja nuk ka ndikuar në asnjë prej rrethanave të parashikuara nga neni

399/2 i KPC-së për tejzgjatjen e afatit të gjykimit, ndërsa pasojat e ardhura nga zbatimi i reformës në drejtësi nuk përbëjnë shkak justifikues për tejkalimin e këtij afati.

15.6.2. Gjykata e Lartë, lidhur me kërkesën e kërkuases për konstatimin e cenimit të afatit, e ka marrë vendimin pas 75 ditësh dhe duke mos parashtruar asnjë argument për këtë, në kundërshtim me nenin 399/7, pika 2, të KPC-së, i cili përcakton afatin ligjor 45-ditor për shqyrtimin e këtyre lloj kërkesave.

15.6.3. Përkeqësimi i “statusit të viktimës”, referuar nenit 34 të KEDNJ-së, si rrjedhojë e rrëzimit të kërkesës për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e gjykimit nga Gjykata e Lartë me vendimin nr. 00-2024-2946, datë 9.7.2024, në rrethanat që i kanë ndodhur pas datës 11.1.2023 e në vijim ortakut të vetëm të kërkuases.

15.6.4. Interesi ekonomik i kërkuases dhe personal-vetjak, si dhe psikosocial e shëndetësor i ortakut të vetëm të saj rrezikohen në një shkallë të konsiderueshme nga tejzgjatja e procedurave gjyqësore, duke qenë se masa e sigurimit personal të arrestit në shtëpi e vendosur ndaj ortakut të vetëm, tashmë në liri, po e çon kërkuesen drejt falimentimit. Në kushtet kur edhe certifikata për ushtrimin e veprimtarisë është pezulluar nga Ministria e Drejtësisë, është bërë e pamundur për ortakun e shoqërisë që t’u përgjigjet kërkesave jetësore dhe bazike të familjes dhe biznesit, duke konsideruar që ai është prind i një fëmije të mitur dhe kujdeset për nënën e sëmurë.

15.7. *Së drejtës së rehabilitimit dhe/ose zhdëmtimit*, të garantuar nga neni 44 i Kushtetutës, kryesisht për shkak të cenimit të së drejtës për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, veçanërisht në Gjykatën e Lartë, si dhe për shkak të cenimeve të të drejtave të tjera të pretenduara nga kërkuësja.

16. ***Subjektet e interesuara, banka dhe KESH-i***, nuk kanë paraqitur prapësime me shkrim, edhe pse janë njoftuar rregullisht.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuases

17. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Referuar neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

18. Në verifikim të kriterëve si më sipër, Gjykata vlerëson se kërkuësja, si bartëse e të drejtave dhe lirive themelore të parashikuara nga Kushtetuta, legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në procesin gjyqësor në Gjykatën e Lartë, për të cilin ka ngritur pretendime, ndaj justifikon interesin në çështjen e parashtruar.

19. Një kriter tjetër është *shterimi i mjeteve juridike efektive*, i parashikuar nga neni 131, pika 1, shkronja “f”, i Kushtetutës dhe neni 71/a, pika 1, shkronja “a”, i ligjit nr. 8577/2000, që kërkon shfrytëzimin në rrugë normale të mjeteve juridike efektive, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe të frytshme për një çështje konkrete. Për sa u përket kërkesave për konstatimin e cenimit të së drejtës për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, Gjykata ka mbajtur qëndrimin se legjislacioni i brendshëm parashikon mjete juridike efektive që mund t’i ofrojnë individit rezultate konkrete për rivendosjen e kësaj të drejte kushtetuese. Në këtë kuptim, individit duhet t’u drejtohet

gjykatave të zakonshme, në përputhje me parashikimet e neneve 399/2 e vijuese të KPC-së dhe vetëm pasi të ketë shteruar garancitë e mbrojtjes që i ofrohen nga juridiksioni i zakonshëm gjyqësor, ai mund të vërë në lëvizje gjykimin kushtetues. Gjykata e ka konsideruar të shteruar këtë kriter si në rastet kur Gjykata e Lartë është shprehur me vendim, ashtu edhe në rastet e mungesës së një vendimi (*shih vendimet nr. 46, datë 3.10.2023; nr. 44, datë 26.9.2023; nr. 2, datë 17.2.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Në rastin në shqyrtim, kërkesja i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pasi ka paraqitur më parë kërkesë në Gjykatën e Lartë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e shqyrtimit të çështjes së saj të regjistruar me nr. 11118-00653-00-2019, datë 13.3.2019, për të cilën Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 00-2024-2946, datë 9.7.2024, ka vendosur rrëzimin e kërkesës. Për rrjedhojë, i vetmi mjet në dispozicion të kërkueses për rivendosjen e së drejtës së pretenduar të cenuar është ankimi kushtetues individual.

21. Në lidhje me afatin e paraqitjes së ankimit kushtetues individual, kërkesja i është drejtuar Gjykatës në datën 24.12.2024, ndërsa vendimi i Gjykatës së Lartë për rrëzimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm mban datën 9.7.2024 dhe i është komunikuar asaj nëpërmjet adresës së e-mail-it në datën 7.10.2024. Në këto rrethana, Gjykata vlerëson se kërkesja legjitimohet edhe *ratione temporis*, sepse jo vetëm që shkelja është vazhduese, por edhe ankimi kushtetues individual është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000.

22. Në drejtim të legjitimitimit *ratione materiae*, kërkesja ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të së drejtës së aksesit, asaj për t’u gjykuar nga një gjykatë e paanshme dhe e caktuar me ligj, standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe së drejtës për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, konstatimin e mungesës së një mjeti efektiv për konstatimin, dëmshpërblimin dhe përshpejtimin e procedurave, si dhe të drejtën për rehabilitim dhe dëmshpërblim në përputhje me ligjin.

23. Për pretendimin e kërkueses për t’u *rehabilituar dhe dëmshpërblyer* në përputhje me ligjin për shkak të tejzgjatjes së procedurave gjyqësore, Gjykata ka theksuar edhe në vendimmarrje të saj të mëparshme ndaj kërkueses (*shih vendimet nr. 80, datë 21.11.2024; nr. 34, datë 1.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*), bazuar në nenin 131 të Kushtetutës dhe praktikën e GJEDNJ-së në raste të ngjashme, se ky pretendim i kërkueses nuk bën pjesë në juridiksionin e saj, ndaj nuk mund të merret në shqyrtim.

24. Kërkesja ka pretenduar edhe cenimin e së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, me argumentin se kërkesa e saj drejtuar Gjykatës së Lartë për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm, në kundërshtim me nenin 399/6, shkronja “c”, të KPC-së, është shqyrtuar nga Kolegji Administrativ i asaj gjykate dhe jo nga një trupë tjetër civile, edhe pse sipas të dhënave të faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, Kolegji Civil i saj përbëhet nga tre trupa të përhershme. Lidhur me këtë pretendim, Gjykata vë në dukje se neni 399/6, shkronja “c”, i KPC-së parashikon se në rastet kur çështja në të cilën pretendohet të ketë shkelje është duke u gjykuar në Gjykatën e Lartë, kërkesa për konstatimin e shkeljes dhe përshpejtimin e procedurave shqyrtohet nga një kolegji tjetër i Gjykatës së Lartë, pa përcaktuar kolegjin që do ta marrë në shqyrtim. Për këtë pretendim Gjykata vlerëson se kërkesja nuk ka arritur të parashtrojë argumente në nivel kushtetues për të provuar cenimin e së drejtës së saj si pasojë e shqyrtimit të kërkesës për përshpejtim nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë dhe jo nga Kolegji Civil, që të mund të justifikojë shqyrtimin e këtij pretendimi në nivel kushtetues.

25. Për pretendimin për cenimin e së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e paanshme, kërkesja ka argumentuar se Gjykata e Lartë e ka paragjykuar ose paracaktuar fatin e çështjes së themelit të kërkesës, duke ushtruar ndikim mbi Kolegjin Civil që do ta shqyrtojë atë, pasi në vendimin objekt kundërshtimi është shprehur se nuk ka një të drejtë e cila të jetë njohur dhe që

duhet të ekzekutohet brenda afateve të arsyeshme. Për këtë pretendim Gjykata eidenton se Gjykata e Lartë, duke analizuar kriteret e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese, veçanërisht “rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuesi” dhe në referencë edhe të vendimeve të gjykatave më të ulëta, ka konstatuar se nuk ka një të drejtë e cila të jetë njohur dhe që duhet të ekzekutohet brenda afateve të arsyeshme. Ky argument i vetëm nuk është i mjaftueshëm nga pikëpamja kushtetuese për të vënë në dyshim cenimin e së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e paanshme, ndaj edhe ky pretendim i kërkueses nuk mund të merret në shqyrtim.

26. Po në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, Gjykata vëren se kërkuesja ka ngritur pretendime për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të kohëzgjatjes së paarsyeshme të procesit në Gjykatën e Lartë, duke kërkuar edhe konstatimin e mungesës së një mjeti efektiv për konstatimin e cenimit dhe përshpejtimin e procedurave, si dhe në drejtim të së drejtës së aksesit dhe standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, të cilat edhe pse janë ngritur si pretendime të mëvetshme, në thelb kanë të bëjnë me të drejtën për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës. Për rrjedhojë, bazuar në natyrën dhe thelbin e këtyre pretendimeve, ato do të trajtohen në vijim në këndvështrim të së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm

27. Kërkuesja ka pretenduar se Gjykata e Lartë ka tejkaluar ndjeshëm afatin e arsyeshëm në gjykimin e çështjes civile të iniciuar prej saj, e cila është regjistruar në atë gjykatë në datën 9.3.2019 dhe ende nuk është gjykuar. Ajo gjykatë nuk rezulton të ketë pezulluar çështjen për shkaqe ligjore ose që ajo të jetë shtyrë për shkak të kërkesave të palës kërkuese. Prej asaj gjykate nuk është ndërmarrë asnjë hap procedural në drejtim të gjykimit të çështjes, përveç shortimit dhe rishortimit të herëpashershëm të gjyqtarit relator. Nga ana tjetër, ajo gjykatë nuk ka referuar në asnjë fakt, provë, ligj, doktrinë ose precedent të vendosur nga gjykatat vendase dhe/ose të huaja kur ka nxjerrë përfundimin se vonesa e shkaktuar është rrjedhojë e një problematike të përgjithshme që tejkalon rastin konkret dhe as nuk ka përcaktuar ndonjë metodologji për përcaktueshmërinë e “pamundësisë objektive”. Ndërsa nuk referon në asnjë vendimarrje të GJEDNJ-së kur shprehet për mungesën e shkaqeve veçanërisht të rënda që të justifikojnë përshpejtimin e çështjes në raport me çështjet pararendëse. Prej kësaj tejzgjatjeje interesi ekonomik i kërkueses dhe personal-vetjak, si dhe psikosocial e shëndetësor i ortakut të vetëm të saj rrezikohen në një shkallë të konsiderueshme, duke qenë se masa e sigurimit personal të arrestit në shtëpi e vendosur ndaj ortakut të saj, tashmë në liri, po e çon kërkuesen drejt falimentimit.

28. Neni 42 i Kushtetutës parashikon, ndër të tjera, se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave ligjore, ka të drejtën e një gjykimi brenda një afati të arsyeshëm. Në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se kohëzgjatja e gjykimit, normalisht, llogaritet nga momenti i fillimit të procesit gjyqësor deri në dhënien e vendimit dhe se në kohëzgjatjen e përgjithshme të gjykimit nuk përjashtohen vonesat e shkaktuara nga zbatimi i reformës në drejtësi, pasi barra e këtyre vonesave nuk duhet të zhvendoset te palët ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 15, datë 3.4.2025; nr. 57, datë 17.9.2024; nr. 2, datë 17.2.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Në rastin konkret, Gjykata vëren se kërkuesja i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë në datën 28.5.2014, duke kërkuar nga banka, palë e paditur, shpërblim për dëmin pasuror e jopasuror të pretenduar, fitimin e munguar, si dhe kamatat ligjore përkatëse. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e padisë së kërkueses si të pambështetur në ligj. Kërkuesja ka paraqitur ankim në Gjykatën e Apelit Tiranë, e cila ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë. Kundër vendimit të gjykatës së apelit, në datën 13.2.2019 kërkuesja ka paraqitur rekurs, i cili është regjistruar në Gjykatën e Lartë me nr. 11118-00653-00-2019 akti, datë 13.3.2019 regjistrimi. Nga momenti i paraqitjes së kërkesëpadisë (28.5.2014) deri në

shqyrtimin e saj në Gjykatë kanë kaluar rreth 11 vjet, ndërsa nga regjistrimi i çështjes në Gjykatën e Lartë (13.3.2019) kanë kaluar rreth 6 vjet dhe ende nuk ka një vendimmarrje për të.

30. Lidhur me afatet e gjykimit të mosmarrëveshjes civile, KPC-ja, në grupin e rregullave për mjetet e ankimit për konstatimin e shkeljeve të gjykimit brenda afatit të arsyeshëm, ka përcaktuar afatin 2-vjeçar për përfundimin e gjykimit në Gjykatën e Lartë (neni 399/2, pika 1, shkronja “b”, i KPC-së). Kjo nënkupton se formalisht gjykimi i çështjes në Gjykatën e Lartë ka tejkaluar afatin e përcaktuar ligjor.

31. Në vështrim të standardeve të mësipërme, për të vlerësuar nëse në rastin në shqyrtim ka pasur tejzgjatje të paarsyeshme të afatit, pra nëse kërkueses i është cenuar e drejta kushtetuese për proces të rregullt në këtë aspekt, do të analizohen rrethanat e veçanta të çështjes konkrete dhe kriteret e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese që lidhen me: i. sjelljen e kërkuesit; ii. kompleksitetin e çështjes; iii. sjelljen e autoriteteve; iv. rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuesi (*shih vendimet nr. 68, datë 7.12.2023; nr. 6, datë 16.2.2023; nr. 13, datë 26.5.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Në lidhje me *sjelljen e kërkueses*, Gjykata vëren se, sikurse ka pranuar edhe Gjykata e Lartë (*shih paragrafin 27 të vendimit të Gjykatës së Lartë*), nuk konstatohet ndonjë sjellje e kërkueses në veçanti ose e palëve në përgjithësi që të ketë ndikuar në kohëzgjatjen e procesit, për sa kohë që nga regjistrimi i çështjes në Gjykatën e Lartë e deri në shqyrtimin e saj në këtë Gjykatë nuk është kryer ndonjë veprim procedural. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkuesja ose palët në proces nuk rezulton të jenë bërë shkak ose të kenë shkaktuar vonesa në gjykimin e çështjes.

33. Për sa i takon *kompleksitetit të çështjes*, Gjykata konstaton se mosmarrëveshja objekt gjykimi është e natyrës civile dhe rregullohet nga Kodi Civil. Si palë në këtë proces janë kërkuesja, banka, në cilësinë e palës së paditur dhe KESH-i si person i tretë. Në objektin e padisë kërkohet shpërblimi i dëmit pasuror e jopasuror që kërkuesja pretendon se i është shkaktuar nga banka për shkak të mosdebitimit të llogarisë së debitorit (CEZ-it) në favor të kreditorit (KESH-it), i cili është klient i kërkueses. Në vijim, Gjykata konstaton se procedurat përpara gjykatës së shkallës së parë kanë zgjatur përafërsisht 2 vjet dhe në përfundim ajo gjykatë ka vendosur rrëzimin e padisë së kërkueses. Po kështu, procedurat përpara Gjykatës së Apelit Tiranë kanë zgjatur rreth 2 vjet e gjysmë dhe në përfundim ajo gjykatë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë.

34. Gjykata ka theksuar se kompleksiteti i çështjes nuk mbartet në të njëjtën mënyrë në çdo shkallë të gjykimit, por varet nga faza në të cilën ndodhet shqyrtimi i saj dhe shkalla e gjykimit në të cilën kërkohet konstatimi i kohëzgjatjes së paarsyeshme. Me fjalë të tjera, edhe pse çështja mund të mbartet kompleksitet gjatë gjykimit të saj në gjykatat e faktit, gjykimi në gjykatën e ligjit nuk mund të thuhet se paraqet të njëjtat elemente kompleksiteti (*shih vendimin nr. 80, datë 21.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata evidenton se kompleksiteti i çështjes konkrete është marrë në analizë më parë prej saj (*shih vendimin nr. 39, datë 9.12.2021, të Gjykatës Kushtetuese*), duke arritur në përfundimin se çështja paraqet elemente kompleksiteti. Megjithatë, në referim të standardit të mësipërm kushtetues dhe nisur nga natyra e gjykimit në Gjykatën e Lartë, Gjykata vlerëson se edhe pse në dukje çështja mund të ketë elemente kompleksiteti, kjo nuk ka ndikuar në kohëzgjatjen e procesit në atë gjykatë.

35. Për sa i përket *sjelljes së autoriteteve*, Gjykata vëren se çështja e kërkueses është në pritje për shqyrtim në Gjykatën e Lartë prej përrreth 6 vjetësh, ndërsa kohëzgjatja totale e procedurave nga momenti i paraqitjes së padisë në gjykatën e shkallës së parë është përrreth 11 vjet.

36. Nga përmbajtja e vendimit të Gjykatës së Lartë që ka rrëzuar kërkesën e kërkueses për konstatimin e cenimit dhe përshpejtimin e procedurave, Gjykata vë në dukje se Kolegji Civil po përfundon shqyrtimin e çështjeve të regjistruara në vitin 2015 dhe se deri në datën e atij vendimi kanë qenë në trajtim 298 çështje civile të vitit 2015 dhe rreth 2000 çështje të vitit 2016, të cilat

kanë prioritet në trajtim. Gjykata e Lartë ka çmuar se mosgjykimi i kësaj çështjeje nuk rezulton që të jetë rrjedhojë e veprimeve penguese të palëve ndërgjyqëse ose gjykatës, por rrjedhojë e shkaqeve të pavarura nga vullneti i tyre, të cilësuar si “pamundësi objektive për procedim” për shkak të mospasjes së përkohshme të kapaciteteve njerëzore të nevojshme për përballimin brenda limiteve të arsyeshme të stokut të çështjeve të mbetura pa gjykuar për një kohë të gjatë. Për më tepër, ajo gjykatë ka arsyetuar se në kushtet ku kategoria e mosmarrëveshjes për të cilën është kërkuar përshpejtimi i gjykimit nuk përfshihet në rrethin e mosmarrëveshjeve për të cilat parashikohet shqyrtimi me procedura të përshpejtuara, si dhe nisur nga fakti se kërkesja nuk ka parashtruar shkaqe veçanërisht të rënda, që justifikojnë përshpejtimin e çështjes në raport me çështjet pararendëse, përshpejtimi i çështjes vetëm për shkak të paraqitjes së kërkesës nga kërkesja do të cenonte parimin e barazisë para ligjit, të garantuar nga neni 18 i Kushtetutës.

37. Nga të dhënat e faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, Gjykata konstaton se për çështjen është zgjedhur gjyqtari relator A.K., por nuk rezulton të jetë planifikuar një datë për shqyrtimin e rekursit të kërkeses. Ndërkohë, nga informacioni i përcjellë nga Gjykata e Lartë me *e-mail-in* e datës 29.9.2025, çështja civile nr. 11118-0065300-2019 rezulton se është në fazë studimi.

38. Bazuar në treguesit e mësipërm, Gjykata vlerëson se kohëzgjatja e gjykimit të çështjes së kërkeses lidhet me ngarkesën në Gjykatën e Lartë shkaktuar nga zbatimi i reformës në drejtësi. Në këtë drejtim, Gjykata ka theksuar në mënyrë të përsëritur se pavarësisht rëndësisë dhe përfitimeve që sjellin reformat në sektorin e drejtësisë, ligjvënësi ka për detyrë të marrë masat dhe të gjejë mjetet e duhura për ndryshimin e gjendjes faktike, me qëllim që ligjet të zbatohen dhe gjykatat e të gjitha niveleve të funksionojnë normalisht. Gjithsesi, kjo gjendje është duke u zgjatur prej disa vitesh, prandaj edhe metodat e identifikuar nga vetë gjykatat dhe KLGJ-ja tregojnë se mekanizmat e parashikuar nga nenet 399/1-399/12 të KPC-së i shërbejnë një kohe normale të veprimtarisë gjyqësore, pra jo situatës së jashtëzakonshme, në pikëpamje të volumit, që ndodhet tashmë sistemi i drejtësisë (*shih vendimet nr. 80, datë 21.11.2024, nr. 2, datë 17.2.2022; nr. 37, datë 5.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

39. Po në këtë drejtim, Gjykata vëren se kërkesja ka paraqitur kërkesë në Gjykatën e Lartë për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm të gjykimit dhe përshpejtimin e shqyrtimit të rekursit të saj, e cila i është kthyer për plotësimin e të metave, me arsyetimin se duhej nënshkruar nga një avokat dhe se duhej paraqitur akti i përfaqësimit, ndonëse kërkesa ishte nënshkruar nga kërkesja. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se kthimi pa veprim i kërkesave drejtuar Gjykatës së Lartë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e gjykimit bazuar në dispozitat që përcaktojnë nënshkrimin nga avokati të rekursit, përbën formalizëm të tepruar dhe kthen një rregull garantues procedural në një pengesë të aksesit në Gjykatën e Lartë. Kjo e fundit ka detyrimin të sillet në atë mënyrë që kërkesa për përshpejtim të mos humbasë qëllimin e vet dhe individit të mos i cenohet në thelb e drejta për mjet juridik efektiv (*shih vendimet nr. 80, datë 21.11.2024; nr. 58, datë 17.9.2024; nr. 37, datë 5.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Mbi bazën e këtij standardi, Gjykata vlerëson se në rastin konkret, edhe pse kërkesja ka shfrytëzuar mjetin juridik në dispozicion të saj, duke e paraqitur kërkesën për përshpejtim në Gjykatën e Lartë, kjo e fundit nuk e ka shqyrtuar themelin e kërkesës, duke mbajtur një qasje formaliste dhe duke e shndërruar kërkesën në fjalë në mjet ankimi joefektiv.

40. Për sa i takon *rëndësisë së asaj çfarë rrezikon kërkesja*, sipas kërkeses, ajo lidhet me interesin ekonomik të saj dhe atë personal-vetjak, si dhe psikosocial e shëndetësor të ortakut të vetëm të saj, që rrezikohen në një shkallë të konsiderueshme nga tejzgjatja e procedurave gjyqësore, për shkak se masa e arrestit në shtëpi e vendosur ndaj ortakut të vetëm, e cila nuk është më në fuqi, po e çon kërkesen drejt falimentimit dhe nuk i jep mundësi ortakut të shoqërisë që t'u përgjigjet kërkesave jetësore dhe bazike të familjes dhe biznesit.

41. Gjykata ka vlerësuar se disa kategori çështjesh, për shkak të natyrës së tyre, kërkojnë përshpejtim të posaçëm të gjykimit, nisur nga interesi veçanërisht i lartë i kërkuarit. Disa çështje që lidhen me interesa “vetjakë e jetësorë” nevojitet të trajtohen me shpejtësi e përparësi. Të tilla janë çështjet që kërkojnë “kujdes të veçantë” ose “kujdes të jashtëzakonshëm”, si ato që lidhen me statusin civil, kujdestarinë e fëmijëve, marrëdhëniet e punësimit, sëmundjet e pashërueshme dhe pensionin. Lista e këtyre çështjeve nuk mund të jetë shteruese dhe kriteri i interesit të kërkuarit në proces verifikohet nga Gjykata rast pas rasti (*shih vendimet nr. 43, datë 4.6.2024; nr. 21, datë 4.4.2024; nr. 6, datë 16.2.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

42. Ndërsa GJEDNJ-ja ka pohuar se palët e një mosmarrëveshje civile që nuk ka nevojë për ndonjë prioritet të veçantë, sidoqoftë kanë të drejtë, sipas nenit 6, paragrafi 1, i KEDNJ-së, të dëgjohen brenda një afati të arsyeshëm. Në lidhje me këtë, atyre nuk iu kërkohej që të provojnë se për shkak të vonësive procedurale iu është shkaktuar ndonjë dëm i veçantë ose shtesë. GJEDNJ-ja ka pranuar – në një linjë me këtë Gjykatë – se në përpjekje për të trajtuar numrin e madh të çështjeve të prapambetura dhe për të garantuar trajtim të drejtë për të gjitha këto çështje, gjykatat vendase mund të kenë hapësira të kufizuara për të përdorur mjetet përshpejtuese të ofruara nga juridiksioni vendas për çështjet joprioritare, sidoqoftë, sipas saj, shtetit ende i kërkohej që të ofrojë një mjet kompensues efektiv në rrethana të tilla. Duke mbajtur në konsideratë vonesën prej tetë vjetësh dhe gjashtë muajsh pranë Gjykatës së Lartë në një rast, ajo gjykatë ka arritur në përfundimin se është shkelur kërkesa për një “afat të arsyeshëm” sipas nenit 6, paragrafi 1 të KEDNJ-së (*shih ARB sh.p.k. dhe të tjerë kundër Shqipërisë, kërkesat nr. 39860/19 dhe 3 të tjera, datë 27.5.2025, §§§ 118, 122, 124*).

43. Për sa i përket kriterit të interesit për kërkuar dhe rrezikut që passjell tejzgjatja e procedurave për të, Gjykata evidenton se, sikurse kanë arsyetuar gjykatat e shkallës së parë dhe gjykatat e apelit, nuk ka rezultuar që kërkuarja të ketë pësuar dëm pasuror nga veprimet e palës së paditur, për të cilat pretendon se kanë shkaktuar moslidhjen në vijimësi të kontratave të mëtejshme të shërbimit me shoqëritë KESH dhe OST, duke qenë se në rastin konkret fitimi i munguar i pretenduar prej kërkuarës është cilësuar prej gjykatës si imagjinar, pasi nuk është provuar fakti se të gjithë titujt ekzekutivë me kreditor KESH-in do të vihehin në ekzekutim nga kërkuarja. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se çështja konkrete është e një natyre të tillë që interesi i kërkuarës nuk rrezikohet në shkallë të konsiderueshme nga kohëzgjatja e tepruar e procedurave gjyqësore, duke mbajtur në konsideratë edhe listën e çështjeve që duhet të gjykohen me përparësi, si dhe objektin e padisë që lidhet me detyrimin e bankës, për shpërblimin e dëmit pasuror e jopasuror të shkaktuar nga veprimet me faj dhe fitimin e munguar, si dhe për kamatat ligjore sipas normës Tribor njëditore të vendosur nga Banka e Shqipërisë deri në datën e ekzekutimit të vendimit të gjykatës. Megjithatë, mungesa e shqyrtimit të saj nga Gjykata e Lartë pas 6 vjetësh ka cenuar të drejtën e kërkuarës për t’u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm.

44. Në përfundim, Gjykata, në konsideratë edhe të jurisprudencës së GJEDNJ-së lidhur me disa çështje kundër Shqipërisë, çmon se edhe vetëm kohëzgjatja në tërësi e gjykimit në rastin konkret përbën shkak të mjaftueshëm për të konstatuar tejzgjatje të procedurave, për rrjedhojë kërkuarës i është cenuar e drejta kushtetuese për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, ndaj kërkesa e saj duhet të pranohet.

45. Gjithashtu, Gjykata, duke marrë në konsideratë dhe mundësitë aktuale të Gjykatës së Lartë, çmon se, bazuar në nenin 81, pika 3, të ligjit nr. 8577/2000, duhet urdhëruar detyrimi i kësaj gjykate ta shqyrtojë çështjen me përparësi.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin pjesërisht të kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-2946, datë 9.7.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën.
3. Konstatimin e cenimit të së drejtës për një gjykim brenda afatit të arsyeshëm.
4. Detyrimin e Gjykatës së Lartë ta shqyrtojë çështjen me përparësi.
Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 9.10.2025.

Shpallur më 20.11.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Ilir Toska, Sandër Beci, Sonila Bejtja, Genti Ibrahimi, Marjana Semini